

Синдбад-Мореплавець

Арабська народна казка

Переказ

Пригоди на величезній рибі

В цій частині ми знайомимося з багатим купцем з Багдада на ім'я Синдбад. Одного разу йому захотілося своїми очима побачити чудеса і дивини інших країн. І найнявши корабель та команду вирушив Синдбад у подорож. Через кілька днів корабель кинув якір біля порослого деревами і прекрасними квітами острова, який виявився рибою. Потривожена людьми риба опустила на дно моря, при цьому загинула більша частина команди, окрім Синдбада, якому вдалося врятуватися в кориті.

Незабаром хвилі винесли його до великого острова. Цар цього острова полюбив Синдбада, зробив його своїм наближеним, виконував всі його бажання. Багато цікавого побачив тут Синдбад, але весь час пам'ятав про свою батьківщину і постійно мріяв повернутися додому. Одного разу до пристані підійшов корабель.

Синдбад впізнав його: саме на ньому він відправився в подорож, навіть його товари

виявилися неушкодженими в трюмі. Синдбад продав їх з великим прибутком, попрощався з царем острова і благополучно повернувся в Багдад.

Птах Рухх і алмази

Але скоро Синдбаду наскучило сидіти на одному місці, і захотілося йому знову поплавати по морях. Знову накупив він товарів, відправився в Басру і вибрав великий міцний корабель. Два дні завантажували матроси в трюм товари, а на третій день капітан наказав підняти якір, і корабель вирушив у дорогу.

Багато островів, міст і країн побачив Синдбад в цю подорож, і нарешті його корабель пристав до невідомого прекрасного острова, де текли прозорі струмки і росли густі дерева, обвішані важкими плодами.

Синдбад і його супутники, купці з Багдада, висадилися на берег і розбрелися по острову. Синдбад вибрав тінисте місце і присів відпочити під густою яблунею. Скоро йому захотілося їсти. Він вийняв з дорожнього мішка смажене курча і кілька коржів, які захопив із корабля. Поївши, ліг на траву і зараз же заснув.

Коли він прокинувся, сонце стояло вже низько. Синдбад підхопився на ноги і побіг до

моря, але корабля вже не було. Всі, хто були на кораблі просто напросто забули про Синдбада.

Бідний Синдбад залишився один на острові і гірко заплакав, бо надії на порятунок не було ніякої.

До самої ночі стояв Синдбад на березі, дивився, чи не пливе вдалині корабель, а коли стемніло, він ліг на землю і заснув.

Вранці, зі сходом сонця, Синдбад прокинувся і пішов у глиб острова, щоб пошукати їжі та свіжої води. Час від часу він підіймався на дерева і оглядався навколо, але не бачив нічого, крім лісу, землі і води.

Йому ставало тоскно і страшно. Невже доведеться все життя прожити на цьому пустельному острові? Але потім, намагаючись підбадьорити себе, він говорив:

— Чого сидіти і сумувати! Ніхто мене не врятує, якщо я не врятую себе сам. Піду далі і, може бути, дійду до місця, де живуть люди.

Минуло кілька днів. І ось одного разу Синдбад заліз на дерево і побачив удалині великий білий купол, який сліпуче виблискував на сонці. Синдбад дуже зрадів і подумав: «Це, напевно, дах палацу, в якому живе цар цього острова. Я піду до нього, і він допоможе мені дістатися до Багдада».

Синдбад швидко спустився з дерева і пішов вперед, не зводячи очей з білого купола.

Підійшовши на близьку відстань, він побачив, що це не палац, а біла куля — така величезна, що верхівки її не було видно. Синдбад обійшов її кругом, але не побачив ні вікон, ні дверей. Він спробував влізти на верхівку кулі, але стінки були такі слизькі і гладкі, що Синдбаду не було за що вхопитися.

Раптом все навколо потемніло. Синдбад глянув угору і побачив, що над ним летить величезний птах і крила його, немов хмари, затуляють сонце. Синдбад спочатку злякався, але потім згадав, що капітан його корабля розповідав, ніби на дальніх островах живе птиця Рухх, яка годує своїх пташенят слонами. Синдбад відразу зрозумів, що біла куля — це яйце птиці Рухх. Він причаївся і став чекати, що буде далі. А птах, покружлявши в повітрі, опустився на яйце, покритий його своїми крилами і заснув. Синдбада він навіть і не помітив.

А Синдбад лежав нерухомо біля яйця і думав: «Я знайшов спосіб вибратися звідси. Аби тільки птах не прокинулася».

Він почекав трохи і, побачивши, що птах міцно спить, швидко зняв з голови тюрбан, розмотав його і прив'язав до ноги птиці Рухх. Вона й не ворухнулася — адже в порівнянні з нею Синдбад був не більший мурахи. Прив'язавшись,